

07.10.2015

Møyfrid og Kristian Moskvil
mkmoskvil@gmail.com, www.moskvil.wordpress.com

Hei igjen (!)

Det er ikke lenge siden forrige brev, men vi drister oss til å sende ut enda et. Siden sist har altså, Therese (leder i Mali/Senegal), Dag Håkon (internasjonal leder) og jeg, Kristian (ikke leder) vært på reise inn til Kedougou i Senegal. Vi har veldig lyst å si tusen takk til alle som har vært med å be for turen – det har vi merket, og vi har opplevd mange bønnensvar – så bli gjerne med å si takk til Gud også! Dersom dere har lyst å lese litt om turen kan dere lese videre her...

HVORFOR DENNE TUREN?

Møyfrid fikk kullsyremaskin til bursdagen. En ny ting i huset vårt. Så enkel i bruk! Du fester på ei flaske med vann, trykker på en knapp for å fylle på kullsyre og på en annen knapp for å utligne trykket. Så kan du ta av flaske – og Oskar kan drikke sin elskede «boblebrus». Men første gang den lille maskinen skulle testes (selvsagt uten å se på «bruksansvisningen») ble det mye styr. Gassflaske passa ikke (fordi vi hadde glemt å sette på ei plastikkhette), vi trykka på kullsyreknappen uten at flaske var på (ikke bra – stod det i bruksanvisningen), vi strevde og strevde for å få av igjen flaske uten å utligne trykket..osv. Det ble veldig, veldig mye frem og tilbake. Nå er det superlett☺ Vi har jo gjort det ca 50 ganger (ikke at vi teller..)

Sånn er det med nye ting..

Det er litt frem og tilbake å starte opp nytt arbeid i nytt land også – sånn er det bare. Så denne turen til Senegal var skikkelig viktig for å finne litt ut av veien videre.

Det var i hovedsak 3 mål for turen:

1. Treffe igjen venner og relasjoner i landsbyen vi bodde i. Opprettholde en god kontakt og relasjon og snakke litt med dem om veien videre.
2. Gå bredt ut i forhold til mulige samarbeidspartnere inn mot arbeidet blant malinkeene.
3. Finne et hus vi kan flytte inn i i januar. Ettersom sentrum for arbeidet flyttes fra den lille landsbyen vi bodde i til et litt større regionsentrum trengte vi et nytt sted å bo.

14, 5 TIMER I BIL HVER VEI..

Når en ankommer flyplassen i hovedstaden Dakar er fortsatt lengste etappe av reisen igjen. Bilturen. En må kjøre gjennom hele landet, fra vest til øst.

TILBAKE I LANDSBYEN «VÅR»

Det var først og fremst godt å være tilbake. Møyfrid og jeg snakket om før jeg dro hvor glad vi egentlig var blitt i disse menneskene her i denne verdenen som er så totalt forskjellig fra vår egen.

Det første vi gjorde når vi kom til landsbyen var å gå på besøk til nabotunet. Jeg vil prøve å beskrive et av møtene med ei av damene fra landsbyen:

Vi har tidligere fortalt om ei av vennene våre som i februar døde av fødselskomplikasjoner. Hun var 16 år. Nå skulle jeg på kondolansebesøk til moren hennes. Det hadde akkurat vært et regnskyll og lufta var varm og tett. På tunet sitter ei av landsbyens mest sprudlende damer. Ei som danser og ler og tuller og tøyser med alt og alle, både små unger og gamle, ærverdige menn. Nå er det ei annerledes dame som sitter under skyggetreet på tunet sitt. Idet hun ser meg faller hun om mulig enda lenger ned i stolen i gråt. Hun visste både hvor mye datteren hennes har betydd for Møyfrid og meg, og også motsatt. Selv om vi ikke fikk være med i begravelsen fikk jeg i dette møtet dele litt av sorgen over datteren. Jeg klarer en stund å kjempe mot tårene, men det ble ikke lett. Det var ikke nødvendig å si så mange ord under dette møtet som varte kanskje 10-15 minutter. Hvordan gå videre i livet når du har mistet 4 av 5 barn slik denne damen har?

Selv om vi ikke kommer til å bo fast i denne landsbyen videre vil mange av relasjonene vi har her fortsette, og mye av det menneskene her har lært oss glemmer vi ikke så lett. Sjefen på tunet vårt, landsbyens eldste mann, gjentok flere ganger at selv om vi nå skal bo en times kjøring unna, så er det lille murhuset i landsbyen vårt så lenge vi vil beholde det, og vi er alltid velkomne her hos dem.

HVEM SKAL VI GÅ SAMMEN MED??

Det var mange møter med ulike misjonsorganisasjoner, senegalesiske kirkesamfunn og felleskirkelige organisasjoner. Vi ønsket å gå bredt ut med tanke på hvem vi skal gå sammen med inn i arbeidet blant malinkeene. Ingenting er ennå helt bestemt, men det var mange spennende møter – og vi er kommet mange skritt videre i denne prosessen. Når det etter hvert blir bestemt hvem andre som blir med – gjenstår fortsatt en jobb for å finne ut hvordan dette samarbeidet best kan fungere. Vær veldig gjerne med å be om visdom inn i dette!

Det er blant annet snakk om noen kamerunesere og noen fra en luthersk kirke som til nå har holdt seg mest langs kysten av Senegal. Vi er godt i gang med samtaler, men som sagt ingenting er helt bestemt ennå.

I tillegg er det snakk om norske volontører som kan være med ca 4 mnd i året, så det er spennende! I Kedougou hvor vi nå skal bo finnes det også 3 misjonærfamilier + 3 volontører fra USA som jobber inn mot andre folkegrupper. Disse blir det veldig godt å ha fellesskap med. Det kommer til å bli viktig for oss, og det er noe vi gleder oss til.

HUSJAKT

«Vil dere leie hus her i Kedougou??? Men her er det ikke hus til leie?» Det var ofte svaret da vi begynte jakten på hus. Sannsynligheten for å finne et fungerende hus var ikke kjempe stor. For oss var det et fantastisk bønnesvar da Kristian og husverten sent siste kveld i byen skrev under på en leiekontrakt som begynner fra januar 2016. Systemet fungerer slik at en må kjenne noen som kjenner noen som vet om for eksempel en nabo der broren har et ledig hus. Det ble mange slike omveier som førte til at vi etter hvert faktisk fikk se på 4-5 plasser å bo. Blant disse var det egentlig bare dette ene huset som ble stående igjen. Huset ligger i den eldste bydelen hvor det

bor flest malinkeer, og det er god uteplass utenfor huset hvor det vil være veldig naturlig å treffe folk. Nå bare gleder vi oss til å komme ned!!

SÅ...

Det var et lite referat fra turen.

Bli gjerne med å takke for alle bøttesvar så langt!

Bli gjerne også med å be videre:

- om ledelse og visdom inn i videre arbeid med samarbeidspartnere, hvem vi skal gå sammen med og hvordan dette samarbeidet skal se ut!
- om at ungene våre må få en god overgang til et nytt land, ny kultur, nytt klima..osv.
- om at Gud alltid skal være Herre i livet vårt og hverdagen vår uansett hvor vi er i verden, og at Han skal styre arbeidet blant malinkeene i Senegal!

Tusen takk!!!

Masse hilsener fra

Møyfrid og Kristian Moskvil
mkmoskvil@gmail.com,
www.moskvil.wordpress.com

Hvis du vil være med å støtte arbeidet økonomisk: kontonr: 1503.02.13537 Merk med prosjektnummer og/eller prosjektnavn: 12159521 – Nybrottsarbeid i Senegal